

**ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'
ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ**

**Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ
Ὕχος πλ. δ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ**

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἀγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν· ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω ώς ὁ Τελώνης κράζων· ὁ Θεὸς ἵλασθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ἀθάνατος ὑπάρχουσα ψυχή μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου, ἀνάνηψον βιῶσα· πρὸς τὸν σὸν Εὐεργέτην ὁ Θεὸς ἵλασθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ώς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἔμε ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρόν, ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω κἀγὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς. Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, καὶ εἰς ἐννοιαν ἔλθω, τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ συνεχόμενος, πρὸς σὲ καταφεύγω, τόν φιλάνθρωπον Θεόν. Διὸ μή με παρίδῃς, ἵκετεύω σε μόνε ἀναμάρτητε, δώρησαι κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, πρὸ τελευτῆς καὶ σῶσόν σε.

**ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Κατανυκτικὰ
Ὕχος πλ. δ'**

Ὥμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἵδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωή μου δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐν ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει σωτηρία· διὰ τοῦτο δέομαι· ὅμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἵδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

Ως τοῦ κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ψυχή, καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννοοῦ· ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως ἔστι τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος. Διὸ φεῖσαι μου Σωτήρ· μόνος γὰρ ὑπάρχεις φιλάνθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Εἰς τὴν ζ' Όδὴν
Μαρτυρικὸν**

Φωστῆρες νοεροί, ἀνεδείχθητε ἄγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνατε, καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα καὶ νῦν ἵκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Κατανυκτικὰ
Ὕχος πλ. δ'**

Ως ἡ Πόρνη σοι προσπίπτω, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ μύρου τὰ δάκρυα ἐκ καρδίας, προσφέρω σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἵνα ώς ἐκείνην οἰκτειρήσῃς με Σωτήρ, καὶ παράσχῃς ἵλασμόν ἀμαρτιῶν· ώς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι· Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβεράν, ἐννοοῦσα ψυχή μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλέῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς σὲ ἐπελεύσεται, ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα· Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος σου· Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ νυστάξῃς, καὶ μείνης, ἔξωθεν κρούουσα, ώς αἱ πέντε Παρθένοι, ἀλλὰ ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντίσῃς Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐν ἐλέῳ πίονι καὶ δώῃ σοι τὸν νυμφῶνα, τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς Πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί, χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὴν ζ' Ωδὴν Μαρτυρικὸν

Φωτὶ οὐρανίῳ, καταλάμπεται σήμερον· αὕτη ἡ σικηνὴ· ἐν ταύτῃ γὰρ στρατιὰ Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς καὶ Μαρτύρων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Αθλοφόρων, αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμψον τῷ Κόσμῳ σου τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα Ὕχος πλ. δ'

Βλέπων ὁ Ληστής, τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν· Εἰμὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ ἀν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης, εὐρέθη ὁ Σταυρός σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρός γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα, ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρύουσα· Ό μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Εἰς τὴν ζ' Ωδὴν Μαρτυρικὸν

Τῆς στενῆς καὶ τεθλιμμένης ὁδοῦ, ἀκλινεῖς ὁδοιπόροι γεγόνατε, ἄγιοι Μάρτυρες· τῶν γὰρ πειρασμῶν τὴν τρικυμίαν ὑπεμείνατε, καὶ τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν τὴν πολιτείαν ἀνελάβετε, πέτρα ύπομονῆς, καὶ θεμέλιοι εὐσεβείας ἀνεδείχθητε, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῇ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἀποστολικὰ Ὕχος πλ. δ'

Εὐλογητὸς εῖ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς Ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν Οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον [TO AKOYTE](#)

Τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου καὶ Ὀδηγούς, τῆς ἡμῶν σωτηρίας τὴν ἀπαρχήν, τοὺς θείους ὑμνήσωμεν, Μαθητὰς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἡμῖν ἐξανέτειλαν, καὶ τὸν Ἡλιον πᾶσι, τῆς δόξης ἐγνώρισαν· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, τῶν εἰδώλων καθεῖλον, Τριάδα κηρύξαντες, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι· Διὰ τοῦτο δεόμεθα, Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου δεξαμένη, χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν Ποιητήν σου καὶ Κύριον, χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν ζ' Ωδὴν Μαρτυρικὸν

Γενναίως τὸν δρόμον τελέσαντες, τυράννοις ἀντέστητε Μάρτυρες· τὰ γὰρ σώματα νεκρώσαντες ἐν γῇ, ἀπελάβετε οὐράνιον ζωὴν Ἅγιοι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα Ἡχος πλ. δ'

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδέμ, ξύλον ἦνθησε τὸν θάνατον, ἐν μέσῳ πάσης γῆς, ξύλον ἐβλάστησε τὴν ζωὴν· γενυσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν, τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ σώζεις ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Στίχ. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τὸ προσταχθὲν μυστικός [TO AKOYTE](#)

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν, ξύλῳ ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἔχθρός, εἰσφέρων νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαράς, ὃν ὄρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἀνακράξωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκος αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον Ὄμοιον

Τὸν ἐξ αἰμάτων σου ἀγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἥλγεις, καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐβόας· Οἵμοι Τέκνον ἐμόν! τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, Οἰκονομία σου, δι' ἡς, ἐζώσας τὸ πλάσμα σου; Άνυμνῷ σου τὸ εὖσπλαγχνον.

Εἰς τὴν ζ' Ωδὴν Μαρτυρικὸν Ὄμοιον

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες μορφάς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες, καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν, ὃντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὀστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ίάματα. Δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ, καὶ κτίστῃ Θεῷ.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ Ἡχος πλ. δ'

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ρυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἔχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Μάρτυρες Κυρίου, ίκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἰλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴ τις ἀρετή, καὶ εἴ τις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἅγιοις· ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σὲ τὸν κλίναντα οὐρανοὺς καὶ καταβάντα, ἔξεχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτόν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα, ἐταπεινώθησαν ἔως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι. Ων ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἵδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὥραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος· ὡς τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονεν μυστήριον; Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; Πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὅντως Θεοῦ προστάξει, ώς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

΄Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὕφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως· εἰς ἐστιν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ύπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύγγοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Μαρτυρικὰ Ἡχος πλ. δ'

Φωστῆρες νοεροί, ἀνεδείχθητε ἄγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνατε, καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, καὶ νῦν ἱκετεύσατε δεόμεθα, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Οἰκουμένης φωστῆρες ἀειλαμπεῖς, ἀνεδείχθητε πίστει μαρτυρικῇ, ὅλην ἀναθέμενοι, τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καὶ νοητῷ ἐλαίῳ, τοῦ Πνεύματος Ἅγιοι, τὰς ψυχικάς λαμπάδας ὑμῶν ἐφαιδρύνατε· ὅθεν καὶ κρατῆρες νοεροί, προχέοντες τὰ αἷματα, ώς νάματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐφάνητε, Αθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Στίχ. τοῖς Ἅγιοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωμεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες μορφὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν, ὅντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὀστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ίάματα. Δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ, καὶ κτίστῃ Θεῷ.

Δόξα... Νεκρώσιμον

΄Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως, πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ πλάστῃ, καὶ Θεῷ ποιητῇ, καὶ ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς δὲν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Εἰς τὸν Αἴνους Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ Ἡχος πλ. δ'

Τί ύμᾶς καλέσωμεν Ἀγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ύμιν ἐπανεπάνσατο Χριστός, Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν, Ἀγγέλους; τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε, Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι, πολλὰ ύμῶν τὰ ὄνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα! πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μεγάλως ἡγωνίσασθε Ἀγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων, ὑπομείναντες γενναίως, τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ἐναντίον βασιλέων, καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε· ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἀγιοι, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπελάβετε τὴν χάριν, τῆς αἰώνιου ζωῆς, τυράννων, ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνοις, αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε, καὶ νῦν τὰ αἷματα ὑμῶν, γέγονεν ίάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸν θώρακα τῆς Πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ καθοπλίσαντες ἑαυτούς, στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε, νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἡξιώθητε, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ο θάνατός σου Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος· εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἤνεψκται. Διὸ τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς εὔσπλαγχνος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ιατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Ἀπόστιχα Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους Ἡχος πλ. δ'

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐλευθερίαν βαφαῖς, ἐρυθραῖς τοὺς δακτύλους σου, αἵματώσας Δέσποτα, καὶ φοινίξας τῷ αἷματι, καὶ νῦν ἐν πίστει καθικετεύω σε, τοῖς πρωτοτόκοις σου συναρίθμησον, καὶ τῶν Δικαίων σου, τῆς χαρᾶς ὀξίωσον ἐπιτυχεῖν, τοὺς μεταφοιτήσαντας, πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ιεραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεὶς ὡς ἀμνός, προσφορὰν προσενήνοχας, τῷ Πατρὶ τὸν ἄνθρωπον, τῆς φθορᾶς ἐξωνούμενος, τοὺς μεταστάντας οὖν ὡς φιλάνθρωπος, ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρᾳ κατάταξον, ἔνθα οἱ χείμαρροι, τῆς τρυφῆς προέρχονται, ἔνθα πηγαί, τῆς ἀϊδιότητος, ἀναβλυστάνουσιν.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Βάθει σοφίας ἀρρήτου σου, ὥροθετεῖς τὴν ζωήν, καὶ προβλέπεις τὰ μέλλοντα, καὶ πρὸς βίον ἔτερον, μετοικίζεις τοὺς δούλους σου, οὓς προσελάβου τοίνυν κατάταξον, ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν Ἀγίων Κύριε, ἔνθα φωνή, τῆς ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς αἰνέσεως.

Δόξα... Ὄμοιον

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος, ὁμοφυὴς τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος, δι' ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν σαρκὶ πεφανέρωσαι· ὡς ἐλεήμων οὖν καὶ φιλάνθρωπος, τοὺς ἐκ τοῦ βίου μεταφοιτήσαντας, τῆς

εύπρεπείας σου, καὶ τῆς ώραιότητος, ταῖς καλλοναῖς, τούτους καταλάμπρυνον, Ζωαρχικώτατε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὄμοιον

Ως συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον, Λόγον Θεοῦ καὶ Πατρός, μητρικῇ παρρησίᾳ σου, ἐκτενῶς ἵκέτευε,
κατατάξαι τοὺς δούλους σου, ἔνθα χορεία ἡ ἀκατάλυτος, εὐφραινομένων, καὶ εὐφημούντων σε, ἔνθα
λαμπρότητες, αἱ διαιωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκύς, ἥχος ἑορτάζοντος, Θεογεννήτρια.